Sisteme de baze de date

Curs 3 – Proiectarea bazelor de date relaționale (cont.) Normalizarea bazelor de date

Sorina Preduț <u>sorina.predut@unibuc.ro</u> Universitatea din București

Cuprins

- 1. Crearea schemei conceptuale
 - a. Modelul entitate-legătură (entitate-relație)
- 2. Crearea design-ului logic al bazei de date
- 3. Crearea design-ului fizic al bazei de date

Proiectarea bazelor de date - recap.

- 1. Crearea schemei conceptuale. Este un design de nivel înalt care descrie datele şi relaţiile necesare pentru execuţia operaţiilor necesare, fiind independent de orice model de baze de date. Se construieşte din diagrama E/R prin adăugarea tabelelor asociative şi prin marcarea cheilor externe.
- 2. **Crearea design-ului logic al bazei de date.** La sfârşitul acestei etape vom avea un număr de tabele care vor permite stocarea și manipularea corectă a tuturor datelor necesare sistemului.
- 3. **Crearea design-ului fizic al bazei de date.** În această etapă designul logic este transformat într-o structură fizică eficientă.

Modelul entitate-legătură și modelul relațional

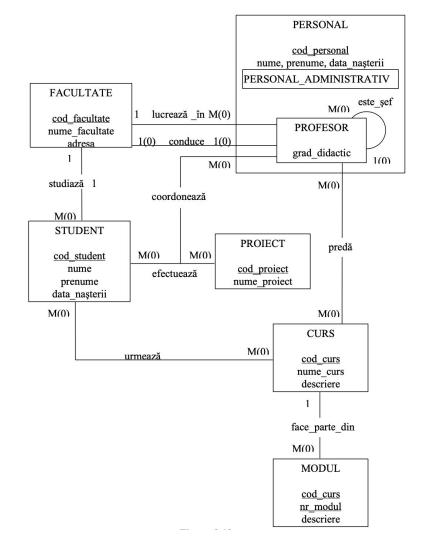
- Modelul entitate-legătură poate fi transformat în mod natural într-o bază de date relaţională. Fără a intra deocamdată în amănuntele acestei transformări, enunţăm în continuare principalele idei ale acestei transformări:
 - > O entitate devine un tabel.
 - Un atribut al unei entităţi devine o coloană a tabelului respectiv.
 - O relaţie va fi reprezentată fie printr-un tabel special, fie printr-o cheie străină într-unul dintre cele două tabele entitate, care face referire la cheia primară a celuilalt tabel entitate.

Etapele obţinerii modelului entitate-legătură

- > Pentru realizarea modelului entitate-legătură al sistemului analizat sunt parcurse următoarele etape:
 - > Identificarea entităților sistemului.,
 - Identificarea relaţiilor sistemului şi stabilirea cardinalităţii acestora.
 - Identificarea atributelor entităţilor şi relaţiilor sistemului.
 - Stabilirea cheilor primare ale entităţilor.
 - > Trasarea diagramei entitate-legătură.

Exemplu de ERD

Diagrama entitate-legătură a sistemului prezentat ca exemplu în acest curs, incluzând entităţile şi relaţiile menţionate mai înainte: (mergi la diag. conceptuală)

Etapele obţinerii modelului entitate-legătură

- Trebuie remarcat că aceeași realitate poate fi percepută diferit de către analiști diferiți, așa că este posibilă obținerea de modele diferite pentru același sistem, după cum și un sistem poate să se modifice în timp, ceea ce va atrage la rândul său modificarea modelului asociat.
- ➤ În sfârşit, există şi alte moduri grafice de reprezentare a diagramei entitate-legătură, cum ar fi aceea din fișierul diagrameER.pdf, în acest curs prezentându-se doar una dintre notaţiile existente.

2. Crearea design-ului logic al bazei de date

- Pentru realizarea design-ului logic al bazei de date, schema conceptuală este transformată într-un design al BD care va funcţiona într-un SGBD specific. Designul logic al bazei de date este o rafinare a modelului iniţial furnizat de schema conceptuală.
 - Aceasta nu înseamnă că modelul conceptual nu este corect, dar trebuie stabilite detalii suplimentare necesare dezvoltării proiectului.

Transformarea modelului entitate legătură în modelul relațional

- Pentru obţinerea design-ului logic al unei BD relaţionale se porneşte de la schema conceptuală, mai precis de la modelul entitate-legătură, şi se încearcă reprezentarea entităţilor şi a legăturilor sub formă de tabele relaţionale.
- > Regulile de conversie ale entităților, legăturilor și atributelor sunt următoarele:

Transformarea entităților

- > Regula generală este că entitățile devin tabele, distingându-se următoarele subcazuri:
 - Entitățile independente devin tabele independente, adică tabele a căror CP nu conține chei străine. De exemplu, entitatea STUDENT va deveni un tabel a cărui cheie primară este "cod_student".
 - Entitățile dependente devin tabele dependente (tabele detaliu) adică tabele a căror CP conține cheia străină ce face referință la CP a entității de care depinde entitatea în cauză.
 - De exemplu, CP a entității MODUL va fi formată din "cod_curs", care reprezintă o cheie străină pentru entitatea CURS, plus "nr_modul".

Transformarea entităților

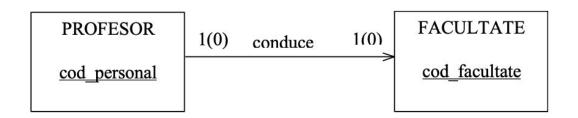
- Subentităţile devin subtabele adică tabele a căror CP este cheia străină pentru tabelul superentitate. De exemplu, CP a tabelului PROFESOR este "cod_personal", care este o cheie străină ce face referinţă la CP "cod_personal" din tabelul PERSONAL.
- Uneori, se preferă construirea unor supertabele, formate atât din atributele superentității - cele comune tuturor subentităților - cât și din atributele specifice fiecărei subentități.
 - Avantajul unor astfel de supertabele este simplificarea programelor de manipulare a datelor.

Transformarea entităților

Pe de altă parte însă, ele creează probleme suplimentare privind integritatea datelor, de exemplu dacă vom avea un singur tabel pentru tot personalul din facultate, atunci când se inserează în tabel un rând corespunzător unui profesor numai atributele specifice pot avea valori diferite de Null.

În plus, subtabelele obținute din descompunerea unui astfel de supertabel sunt mai stabile, mai flexibile, ocupă spațiu fizic mai mic și conțin mai puține valori Null.

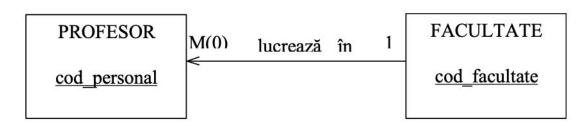
➤ Relaţiile 1:1 devin chei străine, cheia străină fiind plasată în tabelul cu mai puţine linii. De exemplu, relaţia "conduce" dintre PROFESOR şi FACULTATE se realizează prin inserarea unei chei străine în tabelul FACULTATE care face referinţă la CP a tabelului PROFESOR, ca în figura:

- Notă: Plasamentul cheii străine va fi indicat printr-o săgeată (\rightarrow), iar când cheia străină va fi conținută în CP, atunci vârful săgeții va fi umplut (\rightarrow).
- Deci într-o relație 1:1 poziția cheii străine depinde de cardinalitatea minimă a relației. Dacă aceasta este tot 1:1, atunci cheia străină poate fi plasată în oricare din cele două tabele. Dacă însă această cardinalitate minimă este 1:0, atunci cheia străină este plasată în tabelul a cărui cardinalitate minimă în relație este 0.

Relaţiile N:1 devin chei străine plasate în tabelul care se află de partea "mulţi" a relaţiei.

De exemplu relaţia "lucrează_în" va fi realizată prin inserarea unei chei străine în tabelul PROFESOR care va face referinţă la CP a tabelului FACULTATE, ca în figura:

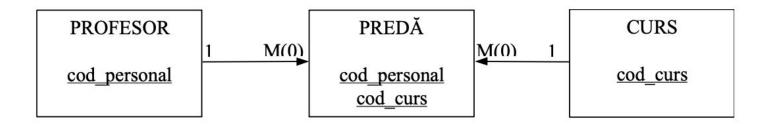
> Şi în cazul relaţiilor N:1 se disting 2 cazuri în funcţie de cardinalitatea minimă a relaţiei.

Dacă aceasta este 0:1, atunci cheia străină respectivă nu poate avea valoarea Null, iar în cazul entităților dependente ea va face chiar parte din CP a tabelului. Dacă însă cardinalitatea minimă a relației este 0:0 atunci cheia străină poate avea valoarea Null și nu poate face parte din CP.

O relaţie mulţi-la-mulţi se transformă într-un tabel special, numit tabel asociativ, care are 2 chei străine pentru cele 2 tabele asociate;
CP a tabelului asociativ este compusă din aceste 2 chei străine plus eventual alte coloane adiţionale. În acest caz se spune că o relaţie mulţi-la-mulţi se sparge în 2 relaţii mulţi-la-unu, tabelul asociativ fiind în relaţie de mulţi-la-unu cu fiecare dintre cele 2 tabele asociate.

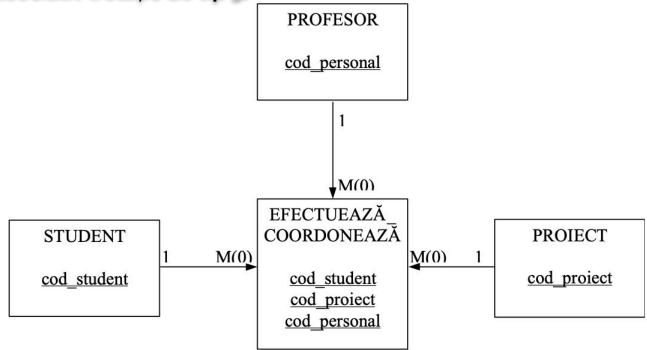
De exemplu, relaţia "predă" dintre PROFESOR şi CURS se realizează printr-un tabel a cărui CP este combinaţia cheilor străine ale acestor 2 entităţi, ca în figura:

Tabel asociativ (relație M:M)

O relaţie de tip 3 (relaţie între mai mult de două entităţi) devine un tabel asociativ care are câte o cheie străină pentru fiecare dintre tabelele asociate; CP este compusă din aceste chei străine plus eventual alte coloane adiţionale. De exemplu, tabelul reprezentat în figura următoare exprimă relaţia "efectuează_coordonează" dintre STUDENT, PROIECT şi PROFESOR. În acest caz, CP este combinaţia cheilor străine corespunzătoare celor 3 entităţi.

Tabel asociativ (relație de tip 3)

Atributele simple ale unei entităţi devin coloane în tabelul provenit din entitatea corespunzătoare.

De asemenea, fiecare componentă a unui atribut compus devine o coloană în tabel.

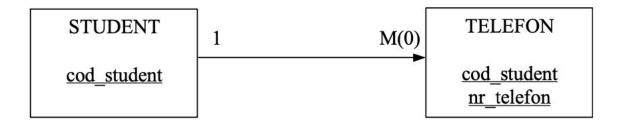
De exemplu, pentru atributul compus adresă, format din ţară, oraș, stradă, număr și cod, vom avea cinci coloane, câte una pentru fiecare componentă a sa.

Atributele repetitive (multivaloare) ale unei entităţi devin tabele dependente ce conţin o cheie străină (care face referinţă la CP a entităţii) şi atributul multivaloare;

CP a acestui nou tabel este formată din cheia străină plus una sau mai multe coloane adiţionale.

De exemplu, dacă presupunem că un student poate avea mai multe numere de telefon, atunci "nr_telefon" este un atribut multivaloare al entităţii STUDENT, care va da naştere unui tabel TELEFON, a cărui CP va fi combinaţia dintre "cod_student" şi "nr_telefon", ca în figura:

Atribute repetitive (multivaloare) ale unei entități

Atributele simple ale unei relaţii 1:1 sau 1:N vor deveni coloane ale tabelului care conţine cheia străină.

De exemplu, data angajării, care este un atribut al relaţiei "lucrează_în" dintre PROFESOR şi FACULTATE, va fi reprezentată ca o coloană în tabelul PROFESOR.

De asemenea, fiecare atribut compus al unei relaţii 1:1 sau 1:N va deveni o coloană în tabelul care conţine cheia străină.

Atributele simple ale unei relaţii N:M vor deveni coloane ale tabelului asociativ. De exemplu, nota obţinută la examen, care este un atribut al relaţiei "urmează" dintre STUDENT şi CURS va fi reprezentată ca o coloană în tabelul asociativ corespunzător acestei relaţii.

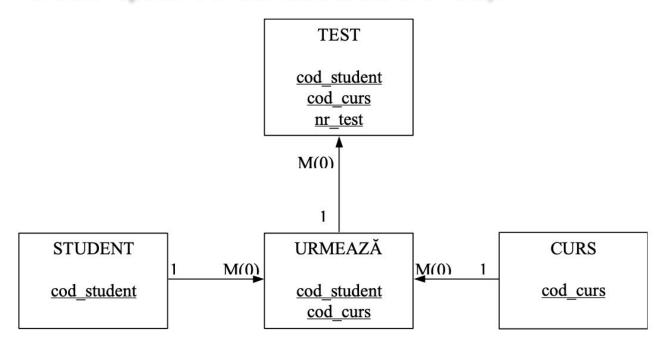
De asemenea, fiecare componentă a unui atribut compus al unei relaţii N:M va deveni o coloană în tabelul asociativ.

Atributele repetitive (multivaloare) ale unei relaţii 1:1 sau 1:N vor deveni tabele dependente de tabelul care conţine cheia străină, iar atributele repetitive ale unei relaţii N:M vor deveni tabele dependente de tabelul asociativ corespunzător relaţiei.

Evident, CP a acestor tabele dependente va fi o combinație formată din cheia străină respectivă și una sau mai multe coloane adiționale.

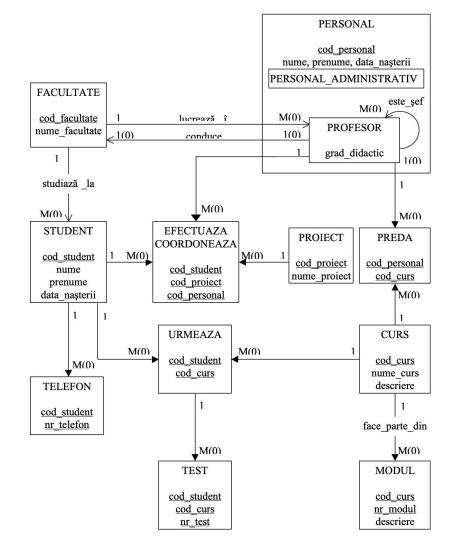
De exemplu, dacă presupunem în cadrul anumitor cursuri că studenții trebuie să dea un nr. de teste, atunci "test" va fi un atribut multivaloare al relației "urmează" dintre STUDENT și CURS și care va da naștere unui tabel dependent de tabelul asociativ al acestei relații, ca în figura:

Atribute repetitive (multivaloare) ale unei relații N:M

Exemplu de diagramă conceptuală

Diagrama conceptuală a BD pentru sistemul descris ca exemplu în acest curs care a rezultat din <u>ERD</u>, în urma transformărilor prezentate mai înainte:

Exemplu de diagramă logică

> Tabelele asociate acestei diagrame sunt următoarele:

PERSONAL (cod personal, nume, prenume, data_nastere, sex, stare_civila)

PERSONAL_ADMINISTRATIV (cod personal, profesie, funcţie)

PROFESOR (<u>cod personal</u>, grad_didactic, titlu, <u>sef</u>, ore_predate, data_angajării, cod_facultate)

CURS (cod curs, nume_curs, descriere, nr_ore)

PREDA (cod personal, cod curs)

MODUL (*cod curs*, nr modul, descriere)

FACULTATE (<u>cod facultate</u>, nume_facultate, localitate, strada, nr, cod_postal cod decan)

Exemplu de diagramă logică - cont.

STUDENT (<u>cod student</u>, nume, prenume, data_nasterii, tara, localitate, strada, nr, cod_postal, studii_anterioare)

TELEFON (*cod student*, nr telefon, tip_telefon)

PROIECT (cod proiect, nume_proiect, domeniu)

EFECTUEAZA_COORDONEAZA (cod student, cod proiect, cod personal)

URMEAZA (cod student, cod curs, nota_examen, nota_restantă, observatii)

TEST (<u>cod student</u>, <u>cod curs</u>, <u>nr test</u>, nota_test, observatii)

Notă: Atributele subliniate constituie CP a tabelului, iar cele italice constituie chei străine.

Alte exemple de scheme conceptuale

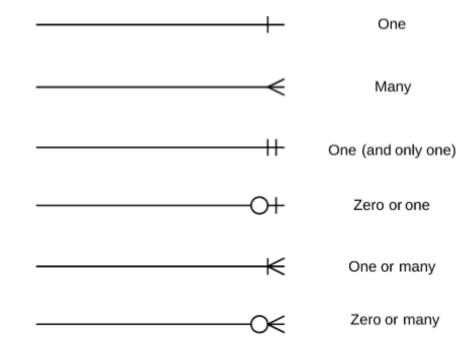
Notații

> reprezentarea folosește convenția:

Cardinality and ordinality

Cardinality refers to the maximum number of times an instance in one entity can relate to instances of another entity. Ordinality, on the other hand, is the minimum number of times an instance in one entity can be associated with an instance in the related entity.

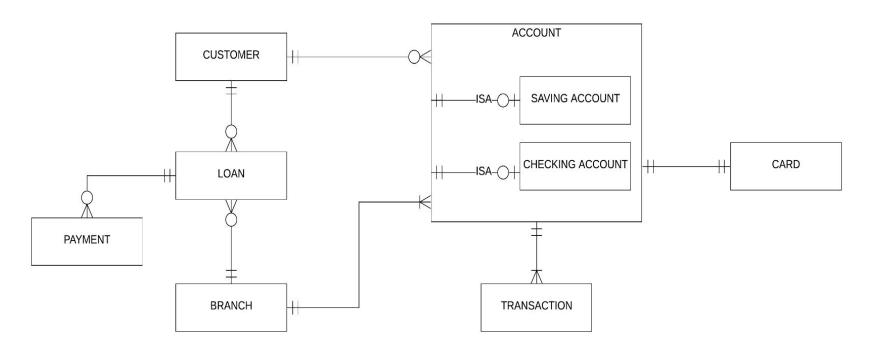
Cardinality and ordinality are shown by the styling of a line and its endpoint, according to the chosen notation style.

Banking entities

A customer opens a saving account or a checking account, at a bank branch. He may also access loans. For each checking account he has a card. Periodically he may withdraw money from his account or partially pay his loans. He may also transfer money from one account to another.

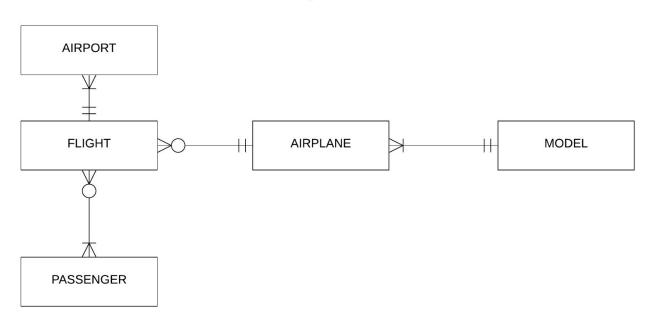
Banking relationships

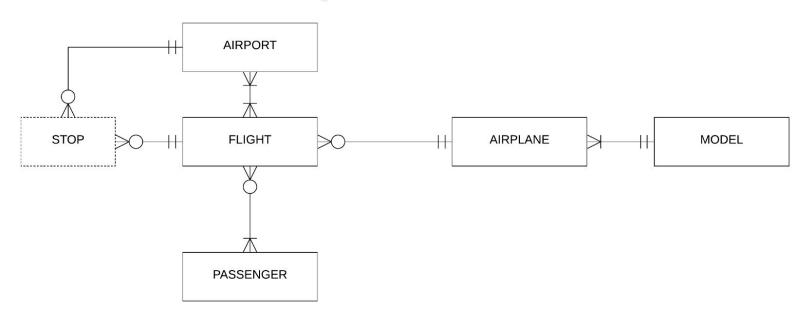
Airline relationships

The airline has one or more airplanes. An airplane has a model number, and capacity. Each flight is carried out by airplanes. An airplane is uniquely identified by its Registration_No and a flight is identified by its Flight_No. A passenger can book a ticket for a flight.

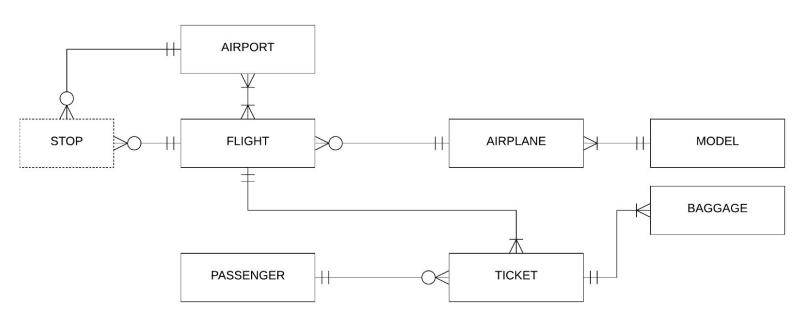
Airline relationships

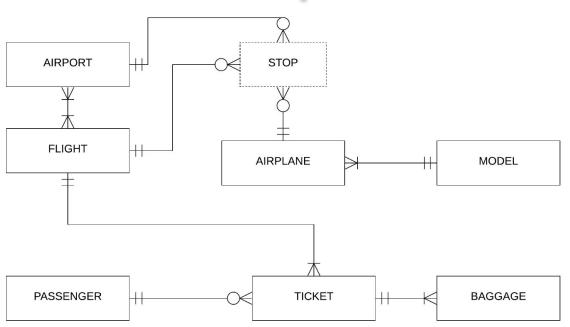

The airline has one or more airplanes. An airplane has a model number, and capacity. Each flight is carried out by airplanes. An airplane is uniquely identified by its Registration_No and a flight is identified by its Flight_No. A passenger can book a ticket for a flight. A flight may have one or more stops.

The airline has one or more airplanes. An airplane has a model number, and capacity. Each flight is carried out by airplanes. An airplane is uniquely identified by its Registration_No and a flight is identified by its Flight_No. A passenger can book a ticket for a flight. A flight may have one or more stops. The passenger will pay for extra baggage.

Alte exemple de scheme conceptuale

> în fișierul diagrameER.pdf

3. Crearea design-ului fizic al bazei de date

> aka Normalizarea bazei de date.

Normalizarea bazei de date

- În general, pt. proiectare se creează mai întâi schema conceptuală care este transformată într-un design logic.
- În trecut, în locul acestei tehnici se utiliza o altă tehnică numită normalizare.
- Normalizarea constă din descompunerea unui tabel relațional în mai multe tabele care satisfac anumite reguli și stochează aceleași date ca și cel inițial.
- ➤ ∃ 6 forme normale: prima formă normală, a doua formă normală, a treia formă normală, forma normală Boyce-Codd, a patra formă normală şi a cincea formă normală.

Dependențe (nu dependințe!) funcționale

- Fie R un tabel relațional și X și Y 2 submulțimi de coloane ale lui R.

 Vom spune că **X determină funcțional pe Y** sau **Y depinde funcțional de X** dacă ∄ 2 rânduri în tabelul R care să aibă aceleași valori pentru coloanele din X și să aibă valori diferite pentru cel puțin o coloană din Y.
 - Cu alte cuvinte, o valoare a lui X determină în mod unic o valoare a lui Y, adică ∀ 2 rânduri din R care au aceeaşi valoare pentru X trebuie să ia aceeaşi valoare pentru Y.
 - Notaţie: $X \rightarrow Y$. X se va numi **determinant**, iar Y **determinat**.
 - Spunem că dependența $X \to Y$ este **trivială** dacă toate elementele lui Y sunt și elemente ale lui X, $Y \subseteq X$.
- > Notă: În curs simbolul ∀ poate însemna oricare, orice sau pentru orice, după caz.

Exemplu

VÂNZĂRI (cod_client, nume_client, nr_telefon, cod comandă, data, cod articol, nume_articol, cost_articol, cantitate)

(<u>3NF</u>)

VÂNZĂRI

cod_ client	nume_ client	nr_ telefon	cod_ comandă	data	cod_ articol	nume_ articol	cost_ articol	cantitate
A1	Popescu	3215576	C1	12.05.99	P1	cămașă	100.000	2
A1	Popescu	3215576	C1	12.05.99	P3	tricou	50.000	1
A2	Ionescu	2325587	C2	13.05.99	P1	cămașă	100.000	3
A2	Ionescu	2325587	C2	13.05.99	P3	tricou	50.000	2
A2	Ionescu	2325587	C2	13.05.99	P2	pantaloni	200.000	1
A1	Popescu	3215576	C3	14.05.99	P3	tricou	50.000	3
A3	Georgescu	4555895	C4	14.05.99	P1	cămașă	100.000	1

Exemplu - cont.

Dependenţe funcţionale:
 {cod_articol} → {nume_articol, cost_articol}
 {cod_comandă} → {data, cod_client, nume_client, nr_telefon}
 {cod_client} → {nume_client, nr_telefon}
 (2NF)

Notă: dependenţa {cod_comandă} → {nume_client, nr_telefon} poate fi dedusă din dependenţele {cod_comandă} → {cod_client} și {cod_client} → {nume_client, nr_telefon}.
Astfel de dependenţe se numesc dependenţe tranzitive şi vor fi definite mai riguros ulterior.

Regula Casey-Delobel

Fie un tabel R(X, Y, Z) care se descompune prin proiecţie în tabelele R1(X, Y) şi R2(X, Z) - unde prin X am notat coloanele comune ale tabelelor R1 şi R2, iar prin Y şi Z coloanele specifice lui R1 şi respectiv R2; în acest caz, condiţia de descompunere fără pierdere de informaţie presupune ca tabelul R să fie obţinut prin compunerea naturală a tabelelor R1 si R2 (adică prin compunerea rândurilor celor două tabele pentru care valorile coloanelor X sunt identice).

Prima formă normală (1NF)

- ➤ Un tabel relaţional este în prima formă normală (1NF) dacă fiecărei coloane îi corespunde o valoare indivizibilă (atomică), deci ∀ valoare nu poate să fie o mulţime sau un tuplu de valori. În plus, nu pot să apară grupuri de atribute repetitive.
- Tabelul VÂNZĂRI se află în prima formă normală.

Notă: NF reprezintă abrevierea din lb. eng. pentru normal form

Exemple

- Pentru o coloană care conţine date calendaristice, sub forma zz-ll-aa (doi digiţi pentru zi, doi pentru lună şi doi pentru an), se consideră că valoarea respectivă nu se poate descompune în ziua, luna şi anul corespunzătoare acestei valori.
- Dacă vom considera că adresa este un atribut compus format din componentele ţară, oraş, stradă, număr şi cod, fiecare având semnificaţie proprie şi putând fi folosite independent la interogarea bazei de date, atunci adresa va fi reprezentată în tabel prin 5 coloane în loc de una.

Exemple - cont.

un tabel aflat în 1NF nu poate conţine atribute sau grupuri de atribute repetitive. De exemplu, în tabelul următor, dacă un student poate avea mai multe numere de telefon, atunci coloanele "telefon1", "telefon2", "telefon3" constituie un grup de atribute repetitive. Deci tabelul STUDENT nu este în prima formă normală, el conţinând atât un atribut compus ("adresa") cât şi un grup de atribute repetitive.

Exemple - cont.

STUDENT

cod_ student	nume	prenume	adresa	telefon1	telefon2	telefon3	materia	nota
101	Ionescu	Vasile	Romania, București, Str. Polizu 5, 7355	6245981	3215678	092659019	Drept	10
101	Ionescu	Vasile	Romania, București, Str. Polizu 5, 7355	6245981	3215678	092659019	Engleza	8
102	Pop	Costică	Romania, Cluj, Str. Unirii 7, 3551	3215469			Fizică	8

Algoritmul 1NFA permite aducerea unei relaţii în 1NF prin eliminarea atributelor compuse şi a celor repetitive.

Algoritmul 1NFA

- 1. Se înlocuiesc în tabel coloanele corespunzătoare atributelor compuse cu coloane ce conţin componentele elementare ale acestora.
- 2. Se plasează grupurile de atribute repetitive, fiecare în câte un nou tabel.
- 3. Se introduce în fiecare tabel nou creat la pasul 2 CP a tabelului din care a fost extras atributul respectiv. Prin urmare, în tabelul nou creat atributele introduse vor fi chei străine ce fac referință la tabelul din care au fost extrase.
- 4. Se stabileşte CP a fiecărui nou tabel creat la pasul 2. Aceasta va fi creată din cheia străină introdusă la pasul 3 plus una sau mai multe coloane adiţionale.

Exemple - cont.

STUDENT

				TODENT				
cod_ student	nume	prenume	adresa	telefon1	telefon2	telefon3	materia	nota
101	Ionescu	Vasile	Romania, București, Str. Polizu 5, 7355	6245981	3215678	092659019	Drept	10
101	Ionescu	Vasile	Romania, București, Str. Polizu 5, 7355	6245981	3215678	092659019	Engleza	8
102	Pop	Costică	Romania, Cluj, Str. Unirii 7, 3551	3215469			Fizică	8

TELEFON

cod_ student	telefon
101	6245981
101	3215678
101	092659019
102	3215469

Observații

- INF este o cerință minimală a tuturor sistemelor relaţionale. Sistemele de baze de date care nu respectă nici măcar această formă nu pot fi numite relaţionale.
- Tabelele aflate în 1NF permit o referire simplă a datelor prin indicarea numelui tabelului, a coloanei și a cheii rândului din care face parte informația respectivă.
- > Operatorii pentru aceste tabele sunt mai simpli şi permit definirea unor tehnici de proiectare şi utilizare a bazelor de date.

A doua formă normală (2NF)

- Fie R un tabel relaţional şi fie X şi Y două submulţimi de coloane ale lui R.
 - O dependență funcțională $X \rightarrow Y$ se numește totală dacă
 - \forall subset de coloane Z al lui X, Z \subseteq X, dacă Z \rightarrow Y atunci Z = X.
 - Cu alte cuvinte, \nexists nici un subset Z al lui X, Z \neq X, pentru care Z \rightarrow Y.
 - O dependență funcțională care nu este totală se numește parțială.

A doua formă normală (2NF) - cont.

- ➤ Un tabel relaţional R este în a doua formă normală (2NF) dacă și numai dacă:
 - > R este în 1NF.
 - ➤ ∀ coloană care depinde parţial de o cheie a lui R este inclusă în acea cheie.
- Cu alte cuvinte, a doua formă normală **nu permite dependențe funcționale parțiale față de cheile tabelului**, cu excepția dependențelor triviale, de incluziune.
 - Deci tabelul VÂNZĂRI nu este în 2NF, coloanele "nume_articol" şi "cost_articol" depinzând parţial de CP a tabelului (a se vedea <u>slide-ul anterior</u>).

Regulă de descompunere

> Pentru a obţine tabele relaţionale în 2NF, tabelul iniţial se descompune fără pierdere de informaţie astfel:

Fie R(K1, K2, X, Y) un tabel relaţional unde K1, K2, X şi Y sunt submulţimi de coloane ale lui R a.î. K1 U K2 este o cheie a lui R, iar $K1 \rightarrow X$ este o dependenţă funcţională totală. Dacă X \subset K1 atunci tabelul este deja în 2NF, altfel tabelul R poate fi descompus prin proiecţie în R1(K1, K2, Y) - având cheia K1 U K2 - şi R2(K1, X) - având cheia K1.

Regulă de descompunere - cont.

- Această descompunere conservă nu numai datele, ci şi dependențele funcționale, atât determinantul cât și determinatul dependenței eliminate regăsindu-se în tabelul nou creat.
- Folosind această regulă, **algoritmul 2NFA permite** aducerea în 2NF a unui tabel relaţional aflat în 1NF prin **eliminarea dependenţelor funcţionale parţiale**.

Algoritmul 2NFA

- 1. ∀ coloană X care depinde funcțional parțial de o cheie K, K → X, şi care nu este inclusă în K, se determină K1 ⊂ K un subset al lui K, astfel încât **dependența K1** → X este **totală** şi se creează un nou tabel **R1(K1, X)**, adică un tabel format din determinantul (K1) şi determinatul (X) acestei relații.
- 2. Dacă în tabelul R ∃ mai multe dependenţe totale ca mai sus cu acelaşi determinant, atunci pentru acestea se creează un singur tabel format din determinant luat o singură dată şi din determinaţii dependenţelor considerate.

Algoritmul 2NFA - cont.

- 3. Se elimină din tabelul inițial R toate coloanele, X, care formează determinatul dependenței considerate. Determinantul rămâne în tabelul inițial și va fi cheie străină ce face referință la tabelul nou creat.
- 4. Se determină CP a fiecărui tabel nou creat, R1. Aceasta va fi K1, determinantul dependenței considerate.
- 5. Dacă noile tabele create conțin alte dependențe parțiale, atunci se merge la pasul 1, altfel algoritmul se termină.

Exemplu

Pentru tabelul VÂNZĂRI CP este {cod_comandă, cod_articol}.

Atributul "nume_articol" şi "cost_articol" depind funcţional parţial de această CP şi depind funcţional total de atributul "cod_articol" conţinut în CP.

Acelaşi lucru se întâmplă şi cu atributele "data", "cod_client", "nume_client" şi "nr_telefon" care depind funcţional total numai de atributul "cod comandă" conţinut în CP.

Prin urmare vom avea următoarele **dependenţe totale**: {cod_articol} → {nume_articol, cost_articol} {cod comandă} → {data, cod client, nume client, nr telefon}

Exemplu - cont.

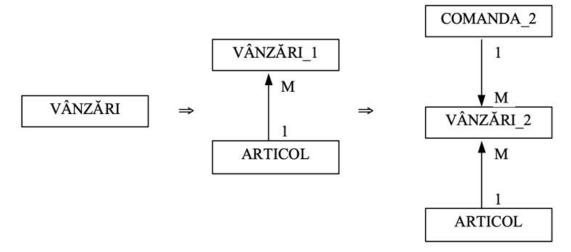
Tabelul VÂNZĂRI (cod_client, nume_client, nr_telefon, <u>cod_comandă</u>, data, <u>cod_articol</u>, nume_articol, cost_articol, cantitate) va fi descompus în

VÂNZĂRI_1 (cod_client, nume_client, nr_telefon, <u>cod_comandă</u>, data, <u>cod_articol</u>, cantitate) și

ARTICOL (cod articol, nume_articol, cost_articol).

Tabelul VÂNZĂRI_1 poate fi descompus în VÂNZĂRI_2 (<u>cod comandă</u>, <u>cod articol</u>, cantitate) şi COMANDA_2 (<u>cod comandă</u>, data, cod_client, nume_client, nr_telefon).

Exemplu - cont.

Un tabel care are CP formată dintr-un singur atribut este automat în 2NF.
Prin urmare, algoritmul 2NFA nu se poate aplica decât în cazul în care CP a unui tabel este o cheie compusă.

A treia formă normală (3NF)

Deşi tabelul COMANDA_2 este în 2NF, se observă că încă mai există redundanţă în date - tuplul (A1, Popescu, 3215576) apare de două ori (a se vedea <u>slide-ul anterior</u>). Intuitiv, aceasta se explică prin faptul că atributele "nume_client" şi "nr_telefon" depind indirect de CP a tabelului, dependenţa făcându-se prin intermediul atributului "cod_client". Aceste dependenţe indirecte vor fi îndepărtate în 3NF.

- Un tabel relaţional R este în a treia formă normală (3NF) dacă și numai dacă:
 - ➤ R este în 2NF.
 - ightharpoonup coloană A neconținută în nici o cheie a lui R, dacă \exists un set de coloane X a.î. X \rightarrow A, atunci fie X conține o cheie a lui R, fie A este inclusă în X.
- A doua condiție din definiție interzice dependențele funcționale totale față de alte coloane în afara celor care constituie chei ale tabelului.
 - Prin urmare, un tabel este în 3NF dacă ∀ coloană care nu este conţinută într-o cheie depinde de cheie, de întreaga cheie şi numai de cheie.

Pe de altă parte, tabelele VÂNZĂRI_2 și ARTICOL sunt în 3NF.

Cea de-a doua condiţie din definiţia de mai înainte se formulează folosind noţiunea de dependenţă tranzitivă.

Fie R un tabel relaţional, X o submulţime de coloane a lui R şi A o coloană a lui R.

Spunem că A este dependentă tranzitiv de X dacă \exists o submulțime de coloane Y care nu include A și nu determină funcțional pe X astfel încât $X \rightarrow Y$ și $Y \rightarrow A$.

Dacă în această definiție se dorește să se evidențieze și Y atunci se spune că A depinde funcțional de X prin intermediul lui Y și se scrie $X \rightarrow Y \rightarrow A$.

- De exemplu, în tabelul COMANDA_2 coloanele "nume_client" şi "nr_telefon" depind tranzitiv de CP "cod_comandă" prin intermediul coloanei "cod_client".

 Folosind această definiție, condiția ca un tabel să fie în 3NF se poate reformula astfel:
- Un tabel relaţional R este în a treia formă normală (3NF) dacă şi numai dacă:
 - ➤ R este în 2NF.
 - ➤ dependentă tranzitiv de nici o cheie a lui R nu este dependentă tranzitiv de nici o cheie a lui R.

Regulă de descompunere

- Pentru a obţine tabele relaţionale în 3NF, tabelul iniţial se descompune fără pierdere de informaţie după următoarele reguli.
 - Fie **R(K, X, Y, Z)** un tabel relaţional unde K este o cheie a lui R, iar X, Y şi Z sunt submulţimi de coloane ale lui R.
 - ightharpoonup Dacă există **dependenţa tranzitivă** $K \to X \to Y$, atunci R se poate descompune în R1(K, X, Z) având cheia K şi R2(X, Y) având cheia X.
 - Dependenţa tranzitivă poate fi mai complexă. Fie $K1 \subset K$ o parte a cheii K astfel încât există dependenţa tranzitivă $K \to K1 \cup X \to Y$. În acest caz, R poate fi descompus în R1(K, X, Z) având cheia K şi R2(K1, X, Y) având cheia $K1 \cup X$.

Regulă de descompunere - cont.

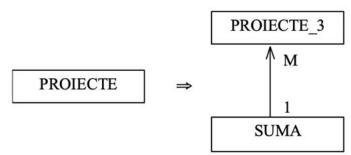
- Descompunerile corespunzătoare regulilor de mai înainte conservă nu numai datele, ci şi dependențele funcționale, determinantul şi determinatul dependențelor eliminate regăsindu-se în tabelele nou create.

Exemplu

Pentru a exemplifica cea de-a doua regulă, considerăm PROIECTE (<u>cod angajat</u>, <u>cod proiect</u>, rol_în_proiect, suma_obţinută), care stochează date privind repartizarea pe proiecte a angajaţilor unei firme. Presupunem că suma obţinută de un angajat depinde de proiectul respectiv şi de rolul angajatului în acel proiect, deci avem dependenţa {cod_proiect, rol_în_proiect} → {suma_obţinută}.

Exemplu - cont.

Aplicând regula a doua, tabelul PROIECTE se descompune în: PROIECTE_3 (<u>cod angajat</u>, <u>cod proiect</u>, rol_în_proiect) şi SUMA (<u>cod proiect</u>, <u>rol în proiect</u>, suma_obţinută).

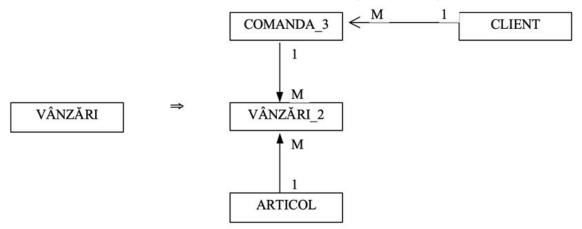
Folosind această regulă, algoritmul 3NFA permite aducerea în 3NF a unui tabel relaţional aflat în 2NF prin eliminarea dependenţelor funcţionale tranzitive.

Algoritmul 3NFA

- 1. Pentru fiecare dependenţă funcţională tranzitivă $K \rightarrow X \rightarrow Y$ se transferă coloanele din X şi Y într-o nouă relaţie.
- 2. Se determină CP a fiecărei noi relaţii create la pasul 1, aceasta fiind formată din coloanele din X.
- 3. Se elimină din relația principală coloanele din Y. Coloanele din X sunt cheie străină ce face referință la tabelul nou creat.
- 4. Dacă tabelele rezultate conţin alte dependenţe tranzitive, atunci se merge la pasul 1, altfel algoritmul se termină.

Exemplu

Aplicând algoritmii 2NFA şi 3NFA, tabelul VÂNZĂRI a fost descompus în tabelele VÂNZĂRI_2, ARTICOL, COMANDA_3 şi CLIENT, care sunt toate în 3NF. În aceste tabele nu mai există nici redundanță în date şi nici anomalii de actualizare.

Forma normală Boyce-Codd (BCNF)

Nu toate tabelele aflate în 3NF sunt lipsite de redundanță în date şi anomalii de actualizare.
Pentru a ilustra această situație să considerăm următorul exemplu.

O companie de transporturi efectuează curse, în care poate folosi unul sau mai mulți șoferi - de exemplu prima jumătate a cursei conduce un șofer, cea de-a doua alt șofer - și mai multe dintre autobuzele aflate în dotare, cu condiția ca într-o cursă un șofer să conducă un singur autobuz.

Pe de altă parte însă, un autobuz este repartizat unui şofer și deci nu poate fi condus decât de acesta.

Forma normală Boyce-Codd (BCNF) - cont.

- Această situaţie poate fi modelată printr-un tabel
 TRANSPORTURI (cod_cursă, cod_şofer, cod_autobuz, loc_plecare, loc_sosire).
- ➤ Tabelul TRANSPORTURI este în 3NF şi totuşi în acest tabel există redundanţă în date datorită dependenţei {cod_autobuz} → {cod_şofer}.

Forma normală Boyce-Codd (BCNF) - cont.

- Forma Boyce-Codd elimină acest tip de redundanțe.
 Intuitiv, un tabel R este în BCNF dacă fiecare determinant al unei dependențe funcționale este cheie candidată a lui R.
 - Tabelul TRANSPORTURI de mai înainte nu este în BCNF, "cod_autobuz" nefiind o cheie a lui R.

Forma normală Boyce-Codd (BCNF) - cont.

➤ tabel care are cel mult 2 coloane este în BCNF.
 ∀ tabel relaţional se poate descompune fără pierdere de informaţie în tabele aflate în BCNF, dar nu acelaşi lucru se poate spune despre descompunerea cu păstrarea

dependențelor funcționale, după cum vom vedea în continuare.

Algoritmul BCNFA

- ∀ dependenţă non-cheie X → Y, unde X şi Y sunt subseturi de coloane ale lui R, se creează
 2 tabele. Una dintre ele va fi formată din coloanele {X, Y}, iar cealaltă va fi formată din toate
 coloanele iniţiale, mai puţin coloanele Y.
- 2. Dacă tabelele rezultate conțin alte dependențe non-cheie, atunci se merge la pasul 1, altfel algoritmul se termină.

Exemplu

- Aplicând acest algoritm, tabelul TRANSPORTURI se va descompune în tabelele TRANSPORTURI_BC (<u>cod cursă</u>, <u>cod autobuz</u>, loc_plecare, loc_sosire) şi AUTOBUZ (<u>cod autobuz</u>, cod_şofer).
- Descompunerea s-a făcut fără pierdere de informaţie, dar a fost pierdută dependenţa funcţională {cod_cursă, cod_şofer} → {cod_autobuz}.

Bibliografie

F. Ipate, M. Popescu, Dezvoltarea aplicațiilor de baze de date în Oracle 8 și Oracle Forms 6, Editura ALL, 2000.